Lietas arhīva Nr. CA-0530-20/12
ECLI:LV:ZAT:2020:1216.C73281020.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020.gada 16.decembrī

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesnese referente Inese Belicka,
tiesnese Svetlana Maršāne, tiesnese Inese Skudra,
izskatīja rakstveida procesā vienkāršotas procedūras lietu SIA „GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu, kas ierosināta sakarā ar SIA „GelvoraSergeļ" apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2020.gada 25.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „GelvoraSergeļ" vērsās tiesā ar prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 5.decembrī /pers. A/ un AS „GE Money"(pēc nosaukuma maiņas AS „MG Capital") noslēdza aizdevumu līgumu, saskaņā ar kuru atbildētājam tika izsniegta aizdevuma summa 2845,74 *euro*. 26.11.2010. starp AS „MG Capital" un UAB „GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā, tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar ko cesionārs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no līguma.

Cesionāra uzņēmums, kā organizatoriski saimnieciska vienība mantiska ieguldījuma veidā 18.12.2014. ir ieguldīta SIA „GelvoraSergeļ", līdz ar to visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa cesionāra uzņēmumā, ir pārgājušas uz SIA „GelvoraSergeļ". Līdz ar to prasītāja ir atbildētāja jaunais kreditors.

Atbildētājs savas saistības nav izpildījis, tādēļ prasītāja lūdz piedzīt prasītājas labā no atbildētāja parādu 4647,79 *euro* apmērā: galveno parādu 2222,14 *euro*, t.sk., parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 *euro*; līgumiskos procentus par laiku no 15.01.2008. līdz 20.11.2019. - 2205,14 *euro*; līgumsodu par samaksas kavējumu 220,51 *euro*, kā arī samaksātos tiesas izdevumus - valsts nodevu 420,55 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro*.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 25.jūnija spriedumu noraidīta prasība daļā par līgumsoda 220,51 *euro*, līgumisko procentu 2164,19 *euro* un parāda atgūšanas izdevumu 17 *euro* piedziņu, pārējā daļā prasība apmierināta.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādīto.

2007.gada 5.decembrī starp pusēm tika nodibinātas aizdevuma tiesiskās attiecības.

2011.gada 2.jūnijā AS „GE MONEY" un UAB „GELVORA" filiāle Latvijā, kuras tagadējā saistību un tiesību pārņēmēja reorganizācijas rezultātā ir SIA „GelvoraSergeļ", noslēdza Cesijas līgumu, saskaņā ar kuru cesionārs saņēma prasījuma tiesības atbilstoši līguma pielikumam Nr.1.

Nav pamatoti prasītājas argumenti uz prasījumu attiecināt un piedzīt kopā ar pamatparāda summu arī parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro*. Tiesa uzskata, ka tas neatbilst šī prasījuma jēgai, radītu neatbilstošas sekas un prasījumu nav pamata apmierināt.

Saskaņā ar Parādu ārpus tiesas atgūšanas likuma 6.panta pirmo daļu parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību.

No prasītājas argumentiem izriet, ka šajā gadījumā priekšrocības ir tiem kreditoriem, kuri vienlaikus ir parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēji. Tas nozīmētu, ka likumdevējs ir paredzējis priekšrocības atsevišķiem kreditoriem, kuri paši sev sniedz minēto pakalpojumu. Tiesas ieskatā šāds likuma tulkojums nav pamatots. Tātad prasītāja kā kreditore nevar prasīt parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro,* un nav pamata šo prasījumu apmierināt.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumiskos procentus par laiku no 15.01.2008. līdz 20.11.2019. – 2205,14 *euro* apmērā.

Aizdevuma līguma pirmajā lapā (ko varētu uzskatīt par pamata nosacījumiem) norādīts, ka procentu likme no atlikuma gadā ir 24%. Līguma papildus noteikumu 4.1.punktā noteikts atbildētāja pienākums, maksāt aizdevuma ikmēneša maksājumus saskaņā ar līgumā noteikto atmaksas kārtību (grafiku). Saskaņā ar līguma papildus noteikumos sniegto terminu skaidrojumu ikmēneša maksājums ir maksājums, kurā ietverta pamatsummas atlikuma daļa un procentu maksājums, un kas jāveic saskaņā ar noteikto līguma atmaksas periodu un maksājuma datumiem. Minētie nosacījumi uzsver aizņēmēja saistību izpildi, t.sk., procentu samaksu atbilstoši grafikā noteiktajai kārtībai.

Saskaņā ar maksājumu grafiku atbildētājam līguma termiņā bija jāsamaksā prasītājas aprēķinātie procenti par kopējo summu Ls 1452,16. Atbilstoši sākotnējai saistībai, 2.aprēķinā norādīts, ka atbildētājs no piešķirto procentu kopējās summas nebija samaksājis 384,64 *euro*. Saskaņā ar 1.aprēķinu atbildētājs pēc tam vēl ir samaksājis piešķirtos procentus 270,37 *euro.* Tātad no piešķirto procentu summas nebija samaksāti vēl 114,27 *euro*.

Taču, nosakot šo procentu parāda aprēķinu, jāņem vērā arī atbildētāja kopējā saistību izpilde. Saskaņā ar 2.aprēķinu, no atbildētāja maksājumiem līgumsoda apmaksai ieskaitīti maksājumi kopā 73,32 *euro* apmērā. Prasītāja to pamatoja ar aizdevuma līguma 5.3.punkta nosacījumiem, kas paredz no atbildētāja iemaksām vispirms segt aprēķināto līgumsodu, ko pieļāva tobrīd spēkā esošā Civillikuma 1843.panta redakcija. Tas neatbilst Civillikuma 1843.panta jēgai, kas norādīts arī judikatūrā.

Tādejādi līguma 5.3.punkta nosacījumi neatbilst Civillikuma 1843.panta nosacījumiem, un prasītājai tobrīd vispār nebija pamata atbildētāja maksājumus ieskaitīt līgumsoda dzēšanai. Par cik atbildētājs labprātīgi ir veicis šos maksājumus un prasītāja tos ir pieņēmusi līguma darbības laikā, tas būtu ieskaitāms saistības izpildījumā. Tātad atbildētāja veiktie maksājumi kopā 73,32 *euro* ieskaitāmi piešķirto procentu dzēšanai. Tas nozīmē, ka atbildētāja nesamaksātā piešķirto procentu summa ir 40,95 *euro* (114,27 -73,32), ko ir pamats piedzīt no atbildētāja.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja arī līgumsodu 220,51 *euro* apmērā. Lietas izskatīšanas gaitā tika konstatēts, ka prasītāja negodprātīgi piemēroja noteikto līgumsodu. Pretēji līguma 5.1.punkta nosacījumiem tas tika rēķināts no kopējā maksājumu parāda, turklāt parāda apmērā iekļautas summas, kurām vēl nebija iestājies izpildes termiņš. Kopumā līgumsods piemērots negodprātīgi un patvaļīgi. Šajā gadījumā piedzenamo procentu summa pārsniedz līgumsoda apmēru. Tātad prasītāja var prasīt piedzīt tikai aprēķinātos procentus.

[3] Par Zemgales rajona tiesas 2020.gada 25.jūnija spriedumu SIA „GelvoraSergeļ" iesniedza apelācijas sūdzību, kura pamatota ar turpmāk norādīto.

Prasītāja pārsūdz spriedumu daļā, ar kuru prasība noraidīta.

Prasītāja uzskata, ka tiesa, taisot spriedumu, nav pareizi novērtējusi lietas materiālus, jo īpaši 05.12.2007. aizdevuma līguma Nr.1121150948

noteikumus, kā arī pārkāpusi Civillikuma 1762.panta pirmā punkta normas, 1764., 1768., 1843., 1652.panta trešās daļas, 1811,panta normas un nav piemērojusi Civillikuma 1756.panta normas.

Tiesa spriedumā nepareizi secināja, ka no atbildētāja nav piedzenami parāda atgūšanas izdevumi 17 *euro* apmērā un līgumiskie procenti 2164,19 *euro* apmērā, bet tā vietā, nepareizi interpretējot līguma noteikumus un Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma (turpmāk — PAAL) un Ministru kabineta 29.01.2013. noteikumu Nr.61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" noteikumus, ir apmierinājusi līgumisko procentu piedziņu 40,95 *euro* apmērā, novirzot daļu no summas, kura bija ieskaitīta līgumsoda segšanā, līgumisko procentu segšanā, un aprēķinājusi un apmierinājusi likumisko procentu piedziņu 931,69 *euro* apmērā.

Prasītāja vienlaicīgi kā atbildētāja kreditors un licencēts parādu ārpustiesas atgūšanas pakalpojumu sniedzējs, veicot parāda, kas izriet no līguma, ārpustiesas atgūšanas darbības — paziņojumu/atgādinājumu vēstuļu nosūtīšanu atbildētājam, laika posmā no prasījuma tiesību cesijas, t.i., 02.06.2011. līdz 02.01.2020. kopā atbildētājam nosūtīja 29 vēstules (trīs, kas pierāda noilguma pārtraukumu, pievienotas lietas materiāliem). Bez tam, veicot telefonisku komunikāciju ar atbildētāju, nepārtraukti atgādinot par nepieciešamību nokārtot parādsaistības, sūtot elektroniskus atgādinājumus un ievietojot ziņas par atbildētāju Latvijas Bankas Kredītu reģistrā, prasītājai faktiski parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi vairākkārt pārsniedz normatīvajos aktos pieļaujamo parāda atgūšanas izdevumu summu, bet, tā kā šie izdevumi pārsniedz PAAL 6.pantā un MK noteikumu Nr.61 2.punktā noteikto pieļaujamo parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu apmēru, prasītāja, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, tos ir samazinājusi līdz pieļaujamajam apmēram un lūdz no atbildētāja piedzīt 17,00 *euro*.

Nav skaidrs, kādēļ tiesa uzskata, ka prasītāja nav tiesīga saņemt tam radušos parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus atbildētāja parāda lietā apmierinājumu, ja GelvoraSergel ir pierādījusi izdevumu rašanos un pamatotību un tie ir likumā noteiktajā apmērā.

Tiesa spriedumā nepareizi interpretē līguma noteikumus un secina sekojošo: prasītāja vēlas piedzīt aprēķinātos pielīgtos procentus arī pēc līgumā noteiktā apmaksas termiņa, atsaucoties uz to, ka līgums ir spēkā, un to paredz aizdevuma līguma 2.2. punkta nosacījumi. Nevar piekrist prasītāja argumentiem, ka arī pēc līgumā noteiktā apmaksas termiņa iestāšanās 15.12.2012. nav mainījies saistības raksturs. "Šāds secinājums, uz kā pamata tika daļēji noraidīta prasība par līgumisko procentu piedziņu, nav pamatots ne ar līguma noteikumiem, ne ar tiesību normām, jo līguma noteikumi neparedz procentu maksāšanas pienākumu tikai par plānoto aizdevuma atmaksas termiņu vai līguma darbības izbeigšanos noteiktā termiņā — līguma noteikumi paredz procentu maksāšanas pienākumu līdz pilnīgai aizdevuma atmaksai.

Tiesa līgumā atbilstoši Civillikuma 1579.pantam noteikto aizdevuma pilnas summas samaksas termiņu 15.12.2012. ir kļūdaini uzskatījusi par līguma darbības beigām, līgumisko procentu saistības izbeigšanās datumu. Līgumā noteiktais termiņš 15.12.2012. no līguma izrietošās tiesības ilgumu dara atkarīgu no šī datuma iestāšanās. Tātad kreditors pēc minētā termiņa iestāšanās ir tiesīgs prasīt no atbildētāja pilnas aizdevuma summas atgriešanu, kā arī līgumā pielīgtos procentus no neatmaksātās summas un līgumsodu.

Līgumā puses bija vienojušās par visām būtiskajām sastāvdaļām, tajā skaitā par aizdevuma pamatsummu 2845,74 *euro* (2000.00 LVL) un līgumisko procentu likmi 2% mēnesī jeb 24% gadā no aizdevuma neatmaksātās summas. Nav šaubu, ka līgumslēdzējas puses ir nepārprotami vienojušās par līgumisko procentu likmi, arī par neatmaksāto naudas līdzekļu lietošanu pēc pielīgtā saistību izpildes termina iestāšanās, ja aizdevums netiek atmaksāts pilnā apmērā.

Līguma 6.1.punkts nosaka: *„Līgums ir spēkā no tā parakstīšanas dienas līdz pilnīgai Pušu saistību iepildei [.]"* Ņemot vērā, ka atbildētājs saistības nav izpildījis, ko arī konstatē tiesa un atzīst atbildētājs, secināms, ka atbildētājs vēl joprojām izmanto aizdotos naudas līdzekļus, kā rezultātā, pamatojoties uz minētajiem līguma noteikumiem, rodas un saglabājas pienākums maksāt procentus.

Maksājumu grafiks nav absolūts, un tas mainās, ja aizņēmējs kavē pielīgtos ikmēneša aizdevuma atmaksas termiņus, tāpat arī ja aizņēmējs izmantotu aizdevuma pirmstermiņa atmaksas tiesības un atgrieztu aizdevumu kreditoram pirms līgumā pielīgtā samaksas termiņa. Tādējādi grafikā norādīto procentu apmērs ir tikai provizorisks aprēķins, nevis līdzēju vienošanās par fiksētu procentu apmēru naudas izteiksmē.

Līgumā pielīgto procentu, galvenā parāda un līgumsoda samaksas saistība nav izbeigusies nevienā no Civillikuma desmitajā nodaļā „Saistību tiesību izbeigšanās" noteiktajiem saistību izbeigšanās veidiem. Tajā skaitā nav bijis noslēgts atcēlējs līgums, un aizdevējs nav izmantojis savas vienpusējās tiesības atkāpties no līguma. Līdz ar to līgums ir spēkā pilnā apmērā un no tā izrietošās saistības, tostarp saistības maksāt līgumiskos procentus saskaņā ar pielīgto procentu likmi no neatmaksātās aizdevuma daļas atbildētājam ir jāpilda. Līdz ar to tiesas secinājums, ka atbildētājam ir jāmaksā prasītājai tikai tie līgumiskie procenti, kas ir provizoriski noteikti maksājumu grafikā, nav pamatots.

Lai veiktu precīzu prasības summas aprēķinu, prasītāja veic procentu aprēķinu par katru mēnesi atsevišķi, ievērojot konkrētajā mēnesī esošo dienu skaitu. Tādējādi, atšķiroties mēneša garumam, arī atšķiras prasītājas aprēķināto procentu apmērs mēnesī.

Līdz apelācijas instances tiesu piedzīt no /pers. A/ par labu prasītājai SIA „GelvoraSergel" parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro* un līgumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu laika periodā no 16.12.2012. līdz 02.01.2020. 2164,19 *euro*, visus tiesas izdevumus.

Motīvu daļa

[4] Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota, un prasība pārsūdzētajā daļā ir apmierināma pilnīgi.

[5] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

[6] Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi daļā, ar kuru noraidīta prasība par parāda atgūšanas izdevumu 17 *euro* un līgumisko procentu 2181,19 *euro* piedziņu.

No apelācijas sūdzības izriet, ka prasītāja pārsūdzējusi spriedumu daļā par procentu piedziņu, nepiekrītot likumisko procentu piedziņai un atbildētāja samaksātā līgumsoda ieskaitīšanai procentu dzēšanai.

Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums stājies spēkā daļā par aizdevuma parāda pamatsummas piedziņu 2205,12 *euro* un līgumisko procentu 40,95 *euro* piedziņu. Pārējā daļā spriedums ir pārsūdzēts un nav stājies spēkā.

[7] Lietā nav strīda par to, ka 2007.gada 5.decembrī starp GE Money AS un atbildētāju tika noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētājam tika izsniegts aizdevums 2845,74 *euro*.

26.11.2010. starp AS „MG Capital" un UAB „GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā, tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar ko cesionārs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no līguma. Cesionāra uzņēmums, kā organizatoriski saimnieciska vienība mantiska ieguldījuma veidā 18.12.2014. ir ieguldīta SIA „GelvoraSergel", līdz ar to visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa cesionāra uzņēmumā, ir pārgājušas uz SIA „GelvoraSergel".

[8] Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Prasītāja norādījusi, ka no aizdevuma līguma izrietošās saistības nav izpildītas, un aizņēmēja neatmaksātā pamatparāda summa ir 2205,14 *euro*. Ar pirmās instances tiesas spriedumu prasība daļā par 2205,12 *euro* ir apmierināta, spriedums šajā daļā nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā.

[9] Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.pants)

lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

[9.1] Pamatojoties uz aizdevuma līgumā noteikto procentu likmi 24% gadā (lietas 11.lapa), prasītāja par laika periodu no 2012.gada 16.decembra līdz 2020.gada 2.janvārim aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētāja aizdevuma lietošanas procentus 4862,10 *euro,* atskaitījusi jau samaksāto procentu summu 270,36 *euro*, kā arī samazinājusi piedzenamo procentu apmēru līdz pamatparāda summai - 2205,12 *euro*, kas atbilst Civillikuma 1763.pantā noteiktajam, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Tiesa atzīst, ka aprēķinātais procentu parāds atbilst Civillikuma 1765. un 1763.panta noteikumiem. Atbildētājs ilgstoši nav maksājis procentus par aizdevuma lietošanu, pēdējais procentu maksājums veikts 2013.gada 14.augustā 14,23 *euro*, kopš tā laika procenti vairāk nav maksāti, kaut gan atbildētājs vēl joprojām lieto saņemto aizdevumu, kas uz lietas izskatīšanas brīdi ir 2205,12 *euro* un nav atmaksāts.

Pārbaudot procentu aprēķinu, tiesa atzīst, ka procenti aprēķināti pareizi, ievērojot attiecīgajā mēnesī esošo dienu skaitu un izmantojot formulu 2205,12 *euro* x 24% / 365 x dienu skaits mēnesī. Tādējādi, atšķiroties mēneša garumam, arī atšķiras prasītājas aprēķināto procentu apmērs mēnesī, kā tas pamatoti norādīts apelācijas sūdzībā.

[9.2] No 2007.gada 5.decembrī noslēgtā aizdevuma līguma 2.2.punkta redzams, ka puses pielīgušas, ka procenti par aizdevuma izmantošanu maksājami līdz pilnīgai aizdevuma atmaksai.

Aizdevuma līguma 6.1.punkts noteic, ka līgums stājas spēkā no tā parakstīšanas brīža un ir spēkā līdz aizņēmējas saistību pilnīgai izpildei (lietas 11.lapa).

Atbilstoši Civillikuma 1587.pantam tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka starp aizdevēju un aizņēmēju noslēgtais aizdevuma līgums nekad nav izbeigts, arī cesionāre nav paziņojusi par līguma izbeigšanu, bet vērsusies tiesā ar prasību piedzīt līgumiskos procentus, kas uz prasības celšanas brīdi bija sasnieguši atlikušo pamatparādu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa kļūdaini atsaukusies uz Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC?644/20133 iekļautajām atziņām, jo šīs atziņas ir attiecināmas uz situācijām, kad saistība ir izbeigta, aizņēmējam vienpusēji atkāpjoties no līguma.

Kā jau minēts iepriekš, saistība konkrētajā gadījumā netika izbeigta, jo līguma noteikumi ir spēkā līdz pilnīgai saistību izpildei.

Līdz ar to secināms, ka atbildētāja saistība maksāt pielīgtos procentus 24% gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas saglabājas arī pēc tam, kad beidzies aizdotās naudas atvēlējuma laiks, bet aizdevums nav atmaksāts.

[10] Pirmās instances tiesa atzinusi, ka aizdevēja nepamatoti ieskaitīja no atbildētāja saņemtos maksājumus 73,32 *euro* līgumsoda dzēšanai, jo samaksas brīdī atbildētājai bija gan procentu, gan pamatsummas parāds, bet aizdevēja, pretēji Civillikuma 1843.pantā noteiktajam, maksājumus ieskaitīja līgumsoda, nevis procentu parāda dzēšanai.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja veiktie maksājumi kopsummā 73,32 *euro* ir ieskaitāmi procentu maksājumā. Tomēr piedzenamā līgumisko procentu summa nav samazināma, jo, kā redzams no parāda aprēķina (lietas 42.lapa), kopumā procentu summa uz 20.11.2019. bija 4862,10 *euro*, samaksāts bija tikai 270,35 *euro,* bet atbildētājs turpināja lietot aizdevumu un neveikt maksājumus ne pamatsummas, ne procentu dzēšanai. Tādejādi, ieskaitot samaksāto līgumsodu 73,32 *euro* procentu summas 4862,10 *euro* daļējai dzēšanai, piedzenamo procentu summu, par kuru celta prasība, samazināt nav pamata.

Ņemot vērā, ka prasītājai ir tiesības piedzīt nenomaksātos līgumiskos procentus tādā daļā, kas nepārsniedz pamatparāda summu, un prasība šādā apmērā arī ir celta, tiesa atzīst, ka prasība daļā par līgumisko procentu 2205,12 *euro* piedziņu ir apmierināma pilnīgi.

Pirmās instances tiesa prasību par līgumisko procentu piedziņu apmierinājusi daļēji, piedzenot 40,95 *euro* un spriedums šajā daļā stājies spēkā, tad ar apelācijas instances tiesas spriedumu no atbildētāja ir piedzenami līgumiskie procenti pārējā daļā - 2164,17 *euro*.

[11] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja parāda atgūšanas izmaksas 17 *euro*.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 5.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs kreditora vārdā vai uzdevumā atgūt parādu, ja ir reģistrējies kā komersants vai profesionālās darbības veicējs un saņēmis speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanai.

Pārbaudot publiski pieejamo informāciju Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājas lapā, redzams, ka prasītāja ir licencēts ārpustiesas parādu atgūšanas uzņēmums ar licenci Nr.PA-2020-003.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantā noteikts: 1) parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību; 2) parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram (izņemot tos izdevumus, kurus Ministru kabinets atzinis par neatlīdzināmiem); 3) parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumus, kuri nav atlīdzināmi, nosaka Ministru kabinets. Minētā likuma 3.panta septītā daļa noteic, ka parāda atgūšanu cesionārs veic, ievērojot šajā likumā paredzētās kreditora tiesības un pienākumus. Ja cesionārs prasījuma tiesības uz cesijas pamata ieguvis savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros, uz cesionāru attiecināmas šajā likumā paredzētās parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumi.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja laika posmā līdz prasības celšanai tiesā atbildētājam ir nosūtījusi vairākus atgādinājumus par nepieciešamību atmaksāt parādu, veikti telefoniski atgādinājumi, sūtīti e-pasti (lietas 54.-57.lapa, 19.-24.lapa).

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi", 2.punkta noteikumiem pieļaujamais apmērs parāda atgūšanas izdevumiem, kurus parāda atgūšanas speciālistam ir tiesības pieprasīt no parādnieka, ir 17 *euro*.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenami parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi 17 *euro*.

[12] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesa nav pareizi izvērtējusi apstākļus lietā, līdz ar to prasību par līgumisko procentu un parāda atgūšanas izdevumu piedziņu noraidījusi nepamatoti.

[13] No lietas materiāliem un Tiesu informatīvās sistēmas redzams, ka prasītājai 2020.gada 7.septembrī ir izsniegts izpildu raksts pēc pirmās instances tiesas sprieduma šādā daļā „Tiesa nolēma piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „GelvoraSergel", reģistrācijas numurs 40103837691: galveno parādu 2205,12 *euro*; līgumiskos procentus 40,95 *euro*, par laiku līdz 2012.gada 15.decembrim; likumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu 931,69 *euro* par laiku no 2012.gada 15.decembra līdz 2020.gada 2.janvārim; samaksāto tiesas izdevumu daļu 289,77 *euro*; kopā 3467,53 *euro* (trīs tūkstoši četri simti sešdesmit septiņi *euro* un 76 centi). Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no pamatparāda summas."

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedums bija stājies spēkā tikai daļā par galvenā parāda 2205,12 *euro* un līgumisko procentu 40,95 *euro* piedziņu, bet spriedums par likumisko procentu piedziņu tika pārsūdzēts, līdz ar to arī spriedums daļā par tiesāšanās izdevumiem nestājās spēkā, tad pirmās instances tiesa bija tiesīga izdot izpildu rakstu par spriedumu daļā par galvenā parāda 2205,12 *euro* un līgumisko procentu 40,95 *euro* piedziņu.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ir atsaucams Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.septembrī izdotais izpildu raksts lietā C73281020, ar kuru noteikts:

„Tiesa nolēma piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas numurs 40103837691:

- likumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu 931,69 *euro*, par laiku no 2012.gada 15.decembra līdz 2020.gada 2.janvārim;

- samaksāto tiesas izdevumu daļu 289,77 *euro*;

kopā 3467,53 *euro* (trīs tūkstoši četri simti sešdesmit septiņi *euro* un 76 centi)."

[14] Civilprocesa likuma 41.pants nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājas samaksāto tiesas izdevumu summa par prasību ir 423,85 *euro*. To veido samaksātā valsts nodeva par prasības pieteikumu 420,55 *euro* (lietas 7., 8.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 *euro* (lietas 9.lapa). Prasītāja samaksājusi valsts nodevu par apelācijas sūdzību 321,89 *euro*.

Prasība celta par prasības summu 4647,79 *euro*, prasība apmierināta daļēji par 4427,24 *euro*, kas ir 95% no prasības summas, līdz ar to prasītājas labā no atbildētāja piedzenama samaksātā tiesas izdevumu daļa par celto prasību 402,66 *euro* apmērā.

Prasītājas apelācijas sūdzība apmierināta pilnīgi, līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva par apelāciju 321,89 *euro*.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas numurs 40103837691, līgumiskos procentus par laiku no 2012.gada 16.decembra līdz 2020.gada 2.janvārim 2164,17 *euro*, parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro*, tiesas izdevums 724,55 *euro*.

Noteikt atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Atsaukt Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.septembrī izdoto izpildu rakstu lietā C73281020, ar kuru noteikts:

„Tiesa nolēma piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas numurs 40103837691:

- likumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu 931,69 *euro*, par laiku no 2012.gada 15.decembra līdz 2020.gada 2.janvārim;

- samaksāto tiesas izdevumu daļu 289,77 *euro*;

kopā 3467,53 *euro* (trīs tūkstoši četri simti sešdesmit septiņi *euro* un 76 centi)."

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā 2020.gada 16.decembrī.

tiesnese referente I.Belicka
tiesnese S.Maršāne
tiesnese I.Skudra